

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.176/2016/2. szám

A Szegedi Ítéltábla a Kolozsvári & Waldmann Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Waldmann Gábor ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** székhelyű felperesnek – a dr. Sárközi-Hajdú Erzsébet ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti lakos alperes ellen kötbér megfizetése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2016. március 21. napján kelt 5.G.40.042/2015/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **megváltoztatja** és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az alperest elsőfokú eljárási költség megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 100.000,- (Egyszázezer) forint első- és másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes Németországban bejegyzett gazdasági társaság. 2009. április 3-i társasági szerződésének 17. § (4) bekezdése szerint „ha sor kerül egy társasági tag kizárására, mert nem látja el munkakötelességeit, vagy kilép a cégből a felmondási határidő betartása nélkül, akkor köteles a cégnek egy átalányos kártérítést 2.500,- euró összegben” megtérítenie.

Az alperes 2011. augusztus 14-én lépett be a társaságba ideiglenes kültagként, majd a 2011. december 11-i taggyűlésen – melyen több ponton módosították a létesítő okiratot – végleges kültag lett.

2013. szeptember 28-án kültagi nyilatkozatot írt alá, ebben elismerte, hogy átvett 1.375,- euró osztalékot, egyben kötelezettséget vállalt, hogy 2013. október 6-án a megjelölt projekt munka helyszínére visszatér és a munkát folytatja. Rögzítették azt is, ha határidőben nem jelenik meg és előzetesen nem igazolja távollétének okát, az kültagi tagsági jogviszonya – felmondási idő letöltése nélküli – felmondásának minősül. Erre az esetre vállalta, hogy a cég társasági szerződésének 17. § (4) bekezdése alapján megfizet a felperesnek 2.500,- eurót.

Az alperes a munkavégzés helyszínén a megjelölt időpontban családi problémák miatt nem jelent

meg, amit előzetesen szóban közölt brigádvezetőjével.

A felperes az alperes tagsági jogviszonyát a 2015. január 31-i taggyűlésén meghozott határozatával 2014. december 31-ével megszüntette.

A felperes keresetében 2.500,- euró tagsági jogviszonyból eredő pénzkövetelés és ennek 2013. október 6. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Keresetét a kültagi nyilatkozatban foglaltakra, az ott írt kötelezettség megszegésére alapította.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Álláspontja szerint a felperes ellentmondásosan nyilatkozott a tagsági jogviszony megszűnésének módjáról és időpontjáról. Állította, hogy brigádvezetőjének jelezte távolmaradása okát. Ezen túl – a kereset alapossága esetére – a kötbér mérséklését kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 1.250,- euró és ennek 2013. október 7-től a kifizetésig járó, az Európai Központi Bank által meghatározott jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Eljárásában alkalmazta a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. tvr.-t. Tényként fogadta el, hogy az alperes írta alá a 2013. szeptember 28-i kültagi nyilatkozatot, melynek alapján a kötelezettségvállalás tartalma megállapítható volt. Álláspontja az volt, mivel nincsen a perben arra utaló adat, hogy a tagság hozott volna olyan határozatot, mely szerint el lehet térni a felmondás alakításának, illetve határidejének társasági szerződésben meghatározott követelményeitől, ennek 15. §-a az irányadó. Nem tartotta megfelelőnek az alperes brigádvezetővel közölt felmondását, mert azt a társasági szerződés szerint a beltághoz intézett ajánlott levélben kellett volna bejelenteni. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy az alperes a társasági szerződést megszegte, ennek következtében kötbérfizetési kötelezettség terheli a társasági szerződés 17. §-a, valamint a kültagi nyilatkozat alapján. Hangsúlyozta, a kötbérfizetési kötelezettség a BGB rendszerében felróhatóságtól független szankció, azaz objektív jogkövetkezménye a szerződésszegésnek.

Figyelemmel volt ugyanakkor arra, hogy nem vitatottan tényleges kár a felperest nem érte az alperes távolmaradása kapcsán. Emiatt, továbbá az osztalék mértékéhez képest, mely tulajdonképpen az alperes munkájának ellenértéke volt, eltúlzottnak ítélte a kikötött kötbért, ezért azt a BGB 343. §-ának alkalmazásával mérsékelte.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása érdekében. Hangsúlyozta, a társasági szerződés 17. § (4) bekezdésének alkalmazása akkor jöhet szóba, ha a tag a projekt munka helyszínén távollétét előzetesen nem menti ki, ezzel szemben ő távolmaradását indokolta, bejelentette, amit a felperesi beltág, **(beltág neve)** sem vitatott személyes meghallgatása során. Véleménye szerint a társasági szerződés nem ír elő alaki kötöttséget az ilyen tartalmú nyilatkozatok megtételére, következésképpen az szóban is elfogadható. Megjegyezte ugyanakkor, a kültagi nyilatkozat tartalmával ellentétben nem vett át 1.375,- eurót. Utalt arra is, hogy 2013. október 6-a vasárnapra esett, vasárnapi munkavégzésre pedig csak külön engedéllyel van lehetőség, mellyel a felperes nem rendelkezett, emiatt ezen a napon nem is kellett megjelennie. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem folytatott le bizonyítást munkavégzés alóli kimentésére nézve.

A fellebbezés **alapos**.

Az elsőfokú bíróság az irányadó jogot helyesen jelölte meg, döntésével azonban az ítélet tábla csak részben ért egyet.

Mindenekelőtt lényeges leszögezni, hogy az alperes a 2011. december 11-i taggyűlésen vált a

társaság kültagjává, ettől kezdve vonatkoznak rá a társasági szerződés rendelkezései. Ennélfogva függetlenül attól, hogy a felperes keresetét kizárólag a kültagi nyilatkozat tartalmára alapította, nem hagyható figyelmen kívül a felek jogviszonyában a társasági szerződés sem.

Az elsőfokú bíróság 5.G.40.061/2014/2. számú végzésével felhívta a felperest a jogviszony elbírálása szempontjából releváns társasági szerződési rendelkezés csatolására. Ennek a felperes a 2009. április 3-án kelt létesítő okirat benyújtásával kívánt eleget tenni. Lényeges ugyanakkor, hogy a felperesi társaság 2011. december 11-én rendes taggyűlésén azt több ponton módosította: egyhangúan elfogadták a 17. § (4) bekezdésének változását, ehelyett a 19. § (3) bekezdés került be. Eszerint – egyebek mellett – amennyiben a tag a tevékenységi kötelezettségét sérti meg a (2) bekezdés második mondata szerint vagy a felmondási idő be nem tartásával hagyja el a társaságot, úgy 2.500,- eurós kötbért (szerződéses kötbért) köteles fizetni a társaság részére. Miután maga a felperes is úgy nyilatkozott 2015. február 9-én érkezett előkészítő iratában, hogy a társasági szerződés rendelkezései szerint az ideiglenesen felvett személy a felvételi szerződéssel társasági taggá válik, ettől a naptól kezdve irányadó rá a társasági szerződés tartalma, vonatkoznak rá az abból fakadó jogok és kötelezettségek. Az alperes 2013. szeptember 28-án írta alá a kültagi nyilatkozatot, így ehhez kapcsolódóan a tagsági jogviszony tartalmára nézve a peres iratokhoz csatolt 2009. április 3-i társasági szerződés nem lehet releváns.

A kültagi nyilatkozat ugyanakkor a fizetési szankció beálltához két konjunktív feltételt rögzít. Azt tartalmazza, ha a kültag határidőben nem jelenik meg és előzetesen nem igazolja a távolléte okát, akkor áll fenn a fizetési kötelezettsége. Azt kell tehát vizsgálni – miután a meg nem jelenés ténye nem volt vitatott –, hogy az alperes igazolta-e mulasztását, márpedig ha igen, távolmaradása nem minősülhet felmondási idő letöltése nélküli felmondásnak.

Az alperes személyes meghallgatásakor (5.G.40.061/2014/6. sz. jkv.) előadta, családi okai voltak annak, hogy nem tért vissza a munkavégzés helyszínére, ezt felettesének, **(brigádvezető neve)** brigádvezetőnek már előzetesen jelezte, amikor jelen volt még körülbelül 13 kültag is. Ők vállalták, hogy nélküle is befejezik a projekt munkát. **(Beltag neve)** ugyanezen a tárgyaláson úgy nyilatkozott, nem vitatja, hogy **(brigádvezető neve)**-nek jelezhette az alperes távolmaradását, a csoport tagjai pedig átvállalhatták a munkát. Nem kellett mindig neki jelezni, vagy hozzá benyújtani írásban a nyilatkozatokat. Előadta azt is, a felmondási idő fél év, amit az alperesnek le kellett volna töltenie és utána szűnt volna meg tagsági jogviszonya. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a társaság a 2015. január 31-én megtartott taggyűlésen döntött 2014. december 31-ére az alperes jogviszonyának megszűnéséről, amiből okszerűen az következik, hogy elfogadta az alperes 2013. október 6-i kimentését, közlésének módját, nem tekintette távolmaradását azonnali hatályú felmondásnak, ahogyan az a nyilatkozatban szerepel, következésképpen nem alkalmazható rá nézve a felmondási idő nélküli felmondás esetére előírt szankció. Ezt támasztja alá az is, hogy az eljárás során maga a társaság is a társasági szerződés 15. § (1) bekezdésére, vagyis a felmondási időre hivatkozott (... Járásbíróság 5.G.40.061/2014/11. számú irat). Erre az esetre a létesítő okirat határozat hozatalát írja elő, amely a 2015. január 31-i taggyűlésen meg is történt.

A tanúvallomásokból, a felek magatartásából és a társaság eljárásából ezért – a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti mérlegeléssel – arra a következtetésre lehetett jutni, hogy az alperes tagsági jogviszonya felmondási idő figyelembe vételével szűnt meg 2014. december 31-ével, magatartását a felperes sem tekintette a kültagi nyilatkozatban szereplő jogkövetkezmény alkalmazására okot adónak, szerződésszegőnek, következésképpen alaptalan a felperes által felhozott okból igényelt kötbérkövetelés.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a keresetet elutasította.

A felperes pervesztessége folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes első- és másodfokú eljárásban felmerült, jogi képvisletével összefüggő költségének viselésére, melynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapított meg.

Az összeg számításakor figyelembe vette az alperes által lerótt fellebbezési eljárási illetéket.

S z e g e d , 2016. év november hó 11. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k. . Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró